

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 24ης Οκτωβρίου 2006 *

Στην υπόθεση T-274/02,

Ritek Corp., με έδρα την Hsin-Chu, Ταϊβάν,

Prodisc Technology Inc., με έδρα την Taipei Hsien, Ταϊβάν,

εκπροσωπούμενες, αρχικώς, από τους δικηγόρους Κ. Αδαμαντόπουλος, Β. Ακριτίδης και D. De Notaris και, στη συνέχεια, από τον δικηγόρο Αδαμαντόπουλο και τον J. Branton, solicitor,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον S. Marquardt και τον δικηγόρο G. Berrisch,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους T. Scharf και S. Meany,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1050/2002 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την επιβολή οριστικού δασμού αντι-ντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που έχει επιβληθεί στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής καταγωγής Ταϊβάν (ΕΕ L 160, σ. 2),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, Μ. Ε. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šnábý και Κ. Jürimäe, δικαστές,
γραμματέας: Κ. Rocheé, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Μαΐου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο νταμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2238/2000 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2000 (ΕΕ L 257, σ. 2, στο εξής: ο βασικός κανονισμός) ορίζει:

«1. Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία.

2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.»

- 2 Το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού προβλέπει:

«Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών. [...]»

- 3 Το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι «με την επιφύλαξη των συναφών διατάξεων που διέπουν τα θέματα της δίκαιης σύγκρισης, η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ κατά την περίοδο έρευνας προσδιορίζεται κατά κανόνα με βάση τη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα» (στο εξής: πρώτη συμμετρική μέθοδος). Η διάταξη αυτή προβλέπει, επικουρικός, «σύγκριση των επιμέρους κανονικών αξιών και των επιμέρους κανονικών τιμών εξαγωγής προς την Κοινότητα, συναλλαγή προς συναλλαγή» (στο εξής: δεύτερη συμμετρική μέθοδος). Η διάταξη αυτή προσθέτει ότι «παρ' όλα αυτά, όταν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας έχει ληφθεί ως βάση ο σταθμισμένος μέσος όρος, η κανονική αυτή αξία είναι δυνατόν να συγκρίνεται με τις τιμές όλων των επιμέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται συστηματικά τιμές εξαγωγής οι οποίες διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τον αγοραστή, την περιοχή ή τη χρονική περίοδο, ενώ η εφαρμογή των μεθόδων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν θα οδηγούσε στη διαπίστωση των εφαρμοζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ σε όλη τους την έκταση» (στο εξής: ασύμμετρη μέθοδος).

- 4 Το άρθρο 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Ως περιθώριο ντάμπινγκ λογίζεται το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής. Όταν τα περιθώρια ντάμπινγκ ποικίλλουν, είναι δυνατόν να καθορίζεται ένα μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ.»

5 Το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού αποτελεί τη μεταφορά στο κοινοτικό δίκαιο του άρθρου 2.4.2 της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του 1994), που είναι συνημμένος ως παράρτημα 1Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3).

6 Το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 4, που διέπουν τα σχετικά με τη δίκαιη σύγκριση, η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ κατά το στάδιο της έρευνας κρίνεται κατ' αρχήν με βάση τη σύγκριση κάποιας σταθμισμένης μέσης κανονικής αξίας με το σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών που έχουν ισχύσει για όλες τις ανάλογες εξαγωγικές πράξεις ή με βάση τη σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά. Η κανονική αξία, η οποία έχει προκύψει από τη στάθμιση των μέσων όρων, είναι δυνατό να συγκρίνεται με τις τιμές των επιμέρους εξαγωγικών πράξεων, εφόσον οι αρχές διαπιστώνουν ότι οι τιμές εξαγωγής διαφέρουν συστηματικά και σε μεγάλο βαθμό ανάλογα με την ταυτότητα του αγοραστή, την περιφέρεια ή τη χρονική περίοδο και εφόσον εξηγείται ο λόγος για τον οποίον οι διαφορές αυτού του είδους δεν είναι δυνατό να ληφθούν καταλλήλων υπόψη μέσω της σύγκρισης των σταθμισμένων μέσων όρων μεταξύ τους ή μέσω της σύγκρισης της μίας συναλλαγής με την άλλη.»

Ιστορικό της διαφοράς

7 Οι Ritek Corp. και Prodisc Technology Inc. είναι παραγωγοί εξαγωγείς οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής (στο εξής: CD-R), με έδρα την Ταϊβάν.

- 8 Κατόπιν καταγγελίας κατατεθείσας στις 16 Φεβρουαρίου 2001 από την Committee of CD-R Manufacturers (επιτροπή κατασκευαστών CD-R, CECMA), επ' ονόματι παραγωγών αντιπροσωπευόντων άνω του 25 % της συνολικής παραγωγής CD-R, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ δυνάμει του άρθρου 5 του βασικού κανονισμού σχετικά με τις εισαγωγές CD-R καταγωγής Ταϊβάν.
- 9 Η ανακοίνωση σχετική με την κίνηση της διαδικασίας αυτής δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 31ης Μαρτίου 2001 (ΕΕ C 102, σ. 2).
- 10 Η έρευνα σχετικά με τις πρακτικές ντάμπινγκ και την προκύψασα εν προκειμένω ζημία εστιάστηκε στην περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 31 Δεκεμβρίου 2000 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση των χρησίμων για την εκτίμηση της ζημίας τάσεων κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 και μέχρι το πέρας της περιόδου της έρευνας.
- 11 Ενόψει του μεγάλου αριθμού παραγωγών εξαγωγέων, η Επιτροπή αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, να προβεί σε δειγματολογική εξέταση. Το εν λόγω κοινοτικό όργανο επέλεξε τελικώς, ως δείγμα, πέντε παραγωγούς εξαγωγείς, μεταξύ των οποίων και οι προσφεύγουσες.
- 12 Στις 17 Δεκεμβρίου 2001 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2479/2001, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής καταγωγής Ταϊβάν (ΕΕ L 334, σ. 8, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).
- 13 Στις 18 Δεκεμβρίου 2001 η Επιτροπή απέστειλε στις προσφεύγουσες δύο έγγραφα με τον τίτλο *specific disclosure document* (έγγραφο ειδικής ενημέρωσης), με τα οποία τις πληροφορούσε σχετικά με τα ουσιώδη περιστατικά και θεωρήσεις βάσει των οποίων επιβλήθηκαν προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ.

- 14 Με έγγραφο της 28ης Ιανουαρίου 2002, οι προσφεύγουσες καθώς και δύο άλλοι παραγωγοί-εξαγωγείς, που τους αφορούσε η διαδικασία αντιντάμπινγκ, διαβίβασαν στην Επιτροπή τα σχόλιά τους επί του προσωρινού κανονισμού και επί των διαβιβασθέντων στις 18 Δεκεμβρίου 2001 εγγράφων ενημέρωσης.
- 15 Στις 26 Φεβρουαρίου 2002 έλαβε χώρα, στην έδρα της Επιτροπής, συνάντηση μεταξύ των προσφευγουσών και της Επιτροπής.
- 16 Με έγγραφο της 11ης Μαρτίου 2002, η Επιτροπή διαβίβασε στις προσφεύγουσες έγγραφο με τίτλο general disclosure document (έγγραφο γενικής ενημέρωσης) καθώς και έγγραφο με τίτλο specific disclosure document (έγγραφο ειδικής ενημέρωσης) (στο εξής: όλα μαζί, έγγραφο τελικής ενημέρωσης), σχετικά με τα ουσιώδη γεγονότα και θεωρήσεις που στήριζαν την πρόταση επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή κάλεσε τις προσφεύγουσες να της υποβάλουν τα σχόλιά τους επί του εγγράφου τελικής ενημέρωσης μέχρι τις 21 Μαρτίου 2002.
- 17 Με έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2002, οι προσφεύγουσες καθώς και δύο άλλοι παραγωγοί εξαγωγείς τους οποίους αφορούσε η διαδικασία αντιντάμπινγκ διαβίβασαν στην Επιτροπή τα σχόλιά τους επί του εγγράφου τελικής ενημέρωσης.
- 18 Στις 3 Ιουνίου 2002 η Επιτροπή διατύπωσε την πρότασή της κανονισμού για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών CD-R καταγωγής Ταϊβάν [COM(2002) 282 τελική, στο εξής: πρόταση οριστικού κανονισμού]. Η πρόταση αυτή, που δημοσιεύθηκε από την Επιτροπή στην ιστοσελίδα της διαδικτύου, αποτέλεσε το αντικείμενο συνοπτικής πληροφόρησης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 2002, C 227 E, σ. 362).

- 19 Στις 13 Ιουνίου 2002 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1050/2002 για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που έχει επιβληθεί στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής καταγωγής Ταϊβάν (ΕΕ L 160, σ. 2, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).
- 20 Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το Συμβούλιο προέβη στην εκτίμηση ότι πληρούνταν οι δύο προϋποθέσεις εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου (αιτιολογικές σκέψεις 29 έως 31 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Επομένως, το εν λόγω κοινοτικό όργανο χρησιμοποίησε αυτή τη μέθοδο για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και, στο πλαίσιο αυτό, εφάρμοσε ένα μηχανισμό εκμηδενίσεως των διαπιστωθέντων αρνητικών περιθωρίων ντάμπινγκ. Έχοντας διαπιστώσει την ύπαρξη, σχετικά με καθεμιά από τις προσφεύγουσες, ενιαίου περιθωρίου ντάμπινγκ 17,7 % (αιτιολογικές σκέψεις 34 και 35 του ίδιου κανονισμού), καθώς και την ύπαρξη ζημίας προκληθείσας από το ντάμπινγκ αυτό, το Συμβούλιο, κατ' εφαρμογήν του κανόνα του χαμηλότερου δασμού, επέβαλε, όσον αφορά καθεμιά από τις προσφεύγουσες, οριστικό δασμό αντνιτάμπινγκ στο ίδιο ποσοστό (αιτιολογική σκέψη 89 και άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Σεπτεμβρίου 2002, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Με διάταξη της 23ης Ιανουαρίου 2003, ο πρόεδρος του τέταρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτή την παρέμβαση αυτή. Με έγγραφο της 31ης Ιανουαρίου 2003, που κατατέθηκε στις 3 Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή ενημέρωσε το Πρωτοδικείο ότι παραιτούνταν από την κατάθεση υπομνήματος παρεμβάσεως ενώ θα ελάμβανε μέρος στην επ' ακροατηρίου συζήτηση.

- 23 Καθώς η σύνθεση των τμημάτων του Πρωτοδικείου τροποποιήθηκε από τις 13 Σεπτεμβρίου 2004, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε, ως πρόεδρος, στο πέμπτο πενταμελές τμήμα στο οποίο, όπως ήταν επόμενο, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.
- 24 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 25 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 26 Προς στήριξη της προσφυγής τους ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους. Ο πρώτος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 10 και 11, του βασικού κανονισμού, λόγω της προδήλως πεπλανημένης διαπιστώσεως περί ντάμπινγκ με ειδικό στόχο και της προδήλως αδικαιολόγητης εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από εφαρμογή της εκμηδενίσεως κατά παράβαση του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις επί της εκ μέρους του Συμβουλίου αμφισβητήσεως του παραδεκτού των λόγων ακυρώσεως

- 27 Το Συμβούλιο εκφράζει αμφιβολίες σχετικά με το παραδεκτό τόσο του πρώτου όσο και του δεύτερου λόγου ακυρώσεως. Πράγματι, με τους λόγους αυτούς οι προσφεύγουσες αμφισβητούν μόνο τα προσωρινά συμπεράσματα της Επιτροπής και το έγγραφο τελικής ενημέρωσης. Όμως, έστω και αν είναι ακριβές ότι η Επιτροπή διαδραματίζει ουσιώδη ρόλο στις έρευνες αντιντάμπινγκ, τα συμπεράσματά της ασκούν επιρροή μόνο στο μέτρο που ενσωματώνονται στον οριστικό κανονισμό. Επομένως, οι προσφεύγουσες όφειλαν να αμφισβητήσουν τις διατάξεις του προσβαλλομένου κανονισμού.
- 28 Εξάλλου, το Συμβούλιο διατείνεται ότι, έστω και αν οι λόγοι ακυρώσεως, και, ειδικότερα, ο πρώτος, θα μπορούσαν να κριθούν παραδεκτοί από το Πρωτοδικείο, οι ισχυρισμοί που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής και αφορούν τη δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου είναι άνευ αντικειμένου εφόσον αφορούν μόνο τα συμπεράσματα που εκθέτει η Επιτροπή στον προσωρινό κανονισμό χωρίς καθόλου να αναφέρονται στην πλέον εμπεριστατωμένη συλλογιστική του προσβαλλομένου κανονισμού.
- 29 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι από το δικόγραφο της προσφυγής σαφώς προκύπτει ότι ζητούν από το Πρωτοδικείο την ακύρωση του εκδοθέντος από το Συμβούλιο κανονισμού.
- 30 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι οι αμφιβολίες του Συμβουλίου που ρητώς στρέφονται κατά του παραδεκτού των λόγων ακυρώσεως δεν θέτουν τόσο ζήτημα παραδεκτού των εν λόγω λόγων όσο της καταλληλότητας, σε σχέση με το αντικείμενο της προσφυγής, της αναπτυσσομένης στους λόγους αυτούς επιχειρηματολογίας.

- 31 Συναφώς, μολονότι είναι αληθές ότι οι προσφεύγουσες στρέφουν τις επικρίσεις τους περισσότερο κατά της Επιτροπής απ' όσο κατά του Συμβουλίου, και τούτο κατά τρόπο ενίοτε εμφανώς αδικαιολόγητο όταν αναφέρονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, εξίσου ακριβές είναι ότι η προσφυγή τους σκοπεύει στην ακύρωση του κανονισμού 1050/2002 και ότι το Συμβούλιο είναι αυτό που οι προσφεύγουσες κατονομάζουν ως έσχατο αποδέκτη της επιχειρηματολογίας τους. Εν προκειμένω, η εκ μέρους των προσφευγουσών συχνή αναφορά στην Επιτροπή απλώς υπογραμμίζει, σε τελευταία ανάλυση, το γεγονός —πράγμα που κατά τα λοιπά αναγνωρίζει το Συμβούλιο— ότι η Επιτροπή είναι ο ουσιώδης πρωταγωνιστής της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και ότι αυτή είναι που πρότεινε στο Συμβούλιο το περιεχόμενο του οριστικού κανονισμού.
- 32 Εξάλλου, προκύπτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί την κατά γράμμα εκ μέρους του Συμβουλίου επανάληψη της προτάσεως περί οριστικού κανονισμού της Επιτροπής και, όπως είναι επόμενο, το Συμβούλιο περιορίζεται στο να υιοθετεί, χωρίς να τις τροποποιεί, τις τελικές εκτιμήσεις της Επιτροπής που οι προσφεύγουσες επικρίνουν στα υπομνήματά τους.
- 33 Στη συνέχεια, η καταλληλότητα, σε σχέση με το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής, της επιχειρηματολογίας που αναπτύσσουν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο των λόγων τους ακυρώσεως δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση από το απλό γεγονός ότι εμπεριέχει συχνές αναφορές στην Επιτροπή και στην εκ μέρους του οργάνου αυτού πρόταση οριστικού κανονισμού, οπότε πρέπει να απορριφθούν σχετικές αντιρρήσεις του Συμβουλίου.
- 34 Προκειμένου περί της μνημονευομένης στην ανωτέρω σκέψη 28 αντιρρήσεως του Συμβουλίου όσον αφορά τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών σχετικά με τη δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, με την αντίρρηση αυτή τίθεται, στην πραγματικότητα, ζήτημα παραδεκτού ορισμένων αιτιάσεων των προσφευγουσών ενόψει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, πράγμα που θα εξεταστεί στο πλαίσιο της αναλύσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 10 και 11, του βασικού κανονισμού, λόγω της προδήλως πεπλανημένης διαπιστώσεως περί ντάμπινγκ με ειδικό στόχο και της προδήλως αδικαιολόγητης εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 35 Στο πλαίσιο του λόγου αυτού, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η πρώτη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, που έχει σχέση με την ύπαρξη διαμορφώσεως των τιμών εξαγωγής ανάλογα με τους αγοραστές, τις περιοχές ή τις χρονικές περιόδους, απαιτεί την ύπαρξη ενός ντάμπινγκ σκοπιμότητας, δηλαδή, κατ' αυτές, μιας εκ προθέσεως εκ μέρους των εξαγωγέων αντιμετώπισεως ορισμένων εξαγωγών με σκοπό τη συγκάλυψή τους εν μέσω άλλων συναλλαγών. Σχετικώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν το σημείο 32 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα Jacobs στην απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2003, C-76/00 P, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2003, σ. I-79, I-84, στο εξής: απόφαση Petrotub). Δεν αρκεί, προκειμένου να συναχθεί το συμπέρασμα για την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, να διαπιστωθεί ότι οι τιμές εξαγωγής έχουν αισθητώς διακυμανθεί ανάλογα με τους αγοραστές, τις περιοχές ή τις χρονικές περιόδους. Πρέπει επιπλέον να διαπιστωθεί ότι αυτή η διακύμανση τιμών προέρχεται από την πρόθεση του εξαγωγέα να συγκαλύψει τις πρακτικές του ντάμπινγκ.
- 36 Όμως, στην αιτιολογική σκέψη 30 του προσβαλλομένου κανονισμού, το Συμβούλιο περιορίστηκε στο να διαπιστώσει σημαντική διαφορά τιμών εξαγωγής μεταξύ του πρώτου και του δευτέρου ημίσεος της περιόδου έρευνας. Δεν έκρινε χρήσιμο να προβληματιστεί σχετικά με τον λόγο μιας τέτοιας διαφοράς και, όπως είναι επόμενο, με το ζήτημα εάν αυτή ήταν σκόπιμη.
- 37 Παρ' όλα αυτά, αν το Συμβούλιο είχε δεχθεί να λάβει υπόψη την εξέλιξη των τιμών στην παγκόσμια αγορά του οικείου προϊόντος, θα οδηγούνταν στο συμπέρασμα ότι η πτώση των τιμών εξαγωγής των προσφευγουσών προς την Κοινότητα κατά τη

διάρκεια του δευτέρου ημίσεος της περιόδου έρευνας δεν ήταν σκόπιμη, αλλά απλώς ακολουθούσε την εξέλιξη των εν λόγω τιμών. Επομένως, δεν υπήρξε, σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού.

38 Εξάλλου, κακώς κρίθηκε ότι η πρώτη συμμετρική μέθοδος δεν επέτρεπε να φανεί η πραγματική έκταση του ντάμπινγκ. Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν επέλεξε την πρώτη συμμετρική μέθοδο είχε ως συνέπεια την αύξηση του περιθωρίου ντάμπινγκ. Όμως, η επιχειρηματολογία αυτή ουδόλως συνεπάγεται, αντίθετα προς ό,τι διατείνεται η Επιτροπή στον προσωρινό κανονισμό, ότι εξ αυτού συνάγεται η πραγματική έκταση του ντάμπινγκ. Μάλλον η εφαρμογή της εκμηδενίσεως σε συνδυασμό με την ασύμμετρη μέθοδο είναι αυτό που δημιουργεί τη διαφορά όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ και όχι η ύπαρξη ειδικών περιστάσεων δικαιολογουσών τη χρήση της ασύμμετρης μεθόδου.

39 Με το υπόμνημά τους απαντήσεως, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν το γεγονός ότι η δεύτερη συμμετρική μέθοδος είναι, ενόψει πολυαριθμών συναλλαγών, δυσχερούς εφαρμογής ή αποτελεί πηγή αυθαιρεσιών. Προσθέτουν ότι θα ήταν ουσιωδώς χρήσιμο για τα όργανα να γνωρίσουν τον λόγο της υπάρξεως μιας διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής, έχοντας σχέση με την εξέλιξη των τιμών παγκοσμίως και να εξηγήσουν τον λόγο για τον οποίο οι συμμετρικές μέθοδοι δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την ανάλυση της καταστάσεως που είχε δημιουργηθεί από την ύπαρξη αυτής της διαφοράς. Όμως, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, αυτή η εξήγηση υπήρξε ανεπαρκής διότι δεν έθιξε το ζήτημα των τάσεων των τιμών παγκοσμίως κατά τον κατάλληλο τρόπο.

40 Εξάλλου, οι προσφεύγουσες επικρίνουν τη θέση του Συμβουλίου, όπως αυτή εκτίθεται στο υπόμνημα αντικρούσεως, κατά την οποία η διαφορά των δύο ποσοστιαίων μονάδων που χωρίζει τα περιθώρια ντάμπινγκ, ανάλογα με το εάν αυτά υπολογίζονται βάσει της πρώτης συμμετρικής μεθόδου ή της ασύμμετρης μεθόδου, θα θεωρούνταν αισθητή όταν αυτά τα περιθώρια είναι του 4 % και του 6 %, ενώ κάτι τέτοιο δεν θα συνέβαινε όταν αυτά τα περιθώρια είναι του 52 % και του 54 %. Αυτή η μέθοδος συγκρίσεως των αποτελεσμάτων που προκύπτουν από τις εν λόγω μεθόδους δεν συνάγεται από τον βασικό κανονισμό και θα έπρεπε να έχει εκ των προτέρων σαφώς διασαφηνιστεί από τα κοινοτικά όργανα.

- 41 Τέλος, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι, ενόψει του σημαντικού αριθμού συναλλαγών με ντάμπινγκ που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του πρώτου ημίσεος της περιόδου έρευνας, δεν υφίστατο πρόδηλη διαφορά μεταξύ αυτού του πρώτου ημίσεος και του δεύτερου ημίσεος της περιόδου έρευνας, οπότε δεν μπορούσε να συναχθεί συμπέρασμα σχετικά με την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού.
- 42 Το Συμβούλιο απαντά ότι το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού απαιτεί μόνο, σε σχέση με την πρώτη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τους αγοραστές, τις περιοχές και τις χρονικές περιόδους και ότι η έννοια αυτή είναι σαφώς αντικειμενική. Εξάλλου, η έννοια της προθέσεως είναι, γενικώς, ανύπαρκτη στη νομοθεσία περί αντιντάμπινγκ. Ουδόλως απαιτείται, στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού, η απόδειξη προθέσεως για τη διαπίστωση της υπάρξεως ντάμπινγκ ή της υπάρξεως ζημίας. Τέλος, είναι αδιάφορο, στο πλαίσιο του υπολογισμού του ντάμπινγκ, το ζήτημα ποιοι είναι οι παράγοντες που επηρέασαν τις ισχύουσες στην εσωτερική αγορά του εξαγωγέα και στην κοινοτική αγορά τιμές. Δεδομένου ότι ο λόγος υπάρξεως της ασύμμετρης μεθόδου είναι η υπογράμμιση του πραγματικού εύρους του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ, θα ήταν παράλογο να αναζητηθούν οι αιτίες της διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής. Τούτο θα ερχόταν σε αντίφαση με τη συνολική λογική του περιέχοντος νομικούς κανόνες τμήματος του κανονισμού και με τον ίδιο τον σκοπό της ασύμμετρης μεθόδου.
- 43 Παρ' όλα αυτά, τούτο δεν σημαίνει ότι ουδόλως έχει ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ η μείωση των τιμών παγκοσμίως. Αυτό θα μπορούσε να εκτιμηθεί βάσει άλλων παραγόντων, πράγμα που έχει συμβεί εν προκειμένω, στο πλαίσιο της αναλύσεως της επενεχθείσας ζημίας και του αιτιώδους συνδέσμου.
- 44 Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι οι προσφεύγουσες ουδόλως αμφισβητούν, στο δικόγραφο της προσφυγής τους, τα συμπεράσματα που περιλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 30 του προσβαλλομένου κανονισμού, σύμφωνα με τα οποία το γεγονός ότι οι τιμές εξαγωγής υπήρξαν σημαντικώς χαμηλότερες καθ' όλη τη διάρκεια του δεύτερου ημίσεος της περιόδου έρευνας αποτελεί «διαφορές

[διαμόρφωση διαφορετικών] των τιμών εξαγωγής» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού. Μόνο στο υπόμνημά τους απαντήσεως οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τα συμπεράσματα αυτά ισχυριζόμενες ότι αντικείμενο ντάμπινγκ απετέλεσαν επίσης ορισμένες πωλήσεις με αντικείμενο εξαγωγή πραγματοποιηθείσες κατά τη διάρκεια του πρώτου ημίσεος της περιόδου έρευνας. Όμως, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, όπως έχει σημειωθεί στην αιτιολογική σκέψη 28 του προσβαλλομένου κανονισμού, οι προσφεύγουσες παραδέχθηκαν, κατά την έρευνα, ότι οι τιμές εξαγωγής κυμαίνονταν αισθητά από τη μια χρονική περίοδο στην άλλη. Δεδομένου ότι αυτή η παραδοχή δεν αμφισβητήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής, ο ισχυρισμός των προσφευγουσών πρέπει, τουλάχιστον για τον λόγο αυτό, να απορριφθεί.

45 Εξάλλου, αυτός ο ισχυρισμός στερείται βάσεως δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν διευκρινίζουν ποιες εξαγωγές δεν αποτελούσαν το αντικείμενο ντάμπινγκ ούτε εξηγούν τον λόγο για τον οποίο αυτές οι συναλλαγές θέτουν υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τις χρονικές περιόδους. Τέλος, έστω και αν ορισμένες συναλλαγές κατά το πρώτο ήμισυ της περιόδου έρευνας είχαν επίσης αποτελέσει το αντικείμενο ντάμπινγκ, υφίστανται παρ' όλα αυτά, διαφορετικές τιμές εξαγωγής ανάλογα με τις χρονικές περιόδους. Κανένα στοιχείο του βασικού κανονισμού δεν στηρίζει την υπόθεση κατά την οποία θα επρόκειτο για διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής από τη μια περίοδο στην άλλη μόνο εάν όλες οι συναλλαγές εντός μιας και της αυτής περιόδου κινούνταν στο πλαίσιο της ίδιας διαμορφώσεως. Αντιθέτως, από τη χρήση του όρου «διαφορές» καταδεικνύεται ότι, μολονότι οι τιμές πρέπει να ακολουθούν την ίδια τάση, είναι παρ' όλα αυτά δυνατό να υφίστανται συναλλαγές μη εμπίπτουσες σ' αυτό το σχήμα. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι είναι θεμελιωμένο το συμπέρασμα που σχετικά με το ότι οι τιμές ήσαν σαφώς χαμηλότερες (ενίοτε άνω του 50%), κατά τη διάρκεια του δεύτερου ημίσεος της περιόδου έρευνας. Συνολικώς, εξετάστηκαν 2 305 εξαγωγές όσον αφορά τις δύο προσφεύγουσες. Ενόψει αυτού του σημαντικού αριθμού συναλλαγών, οι ελάχιστες συναλλαγές που δεν στοιχούν στον γενικό πίνακα δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα ότι υφίστατο διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τις περιόδους.

46 Προκειμένου, εξάλλου, περί της δευτέρας προϋποθέσεως εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, οι προσφεύγουσες ασχολούνται με αυτήν εν τάχει, αναφερόμενες απλώς στα προσωρινά συμπεράσματα της Επιτροπής. Όμως, η ακολουθούμενη στην αιτιολογική σκέψη 31 του προσβαλλομένου κανονισμού συλλογιστική είναι διαφορετική και πλέον λεπτομερής απ' ό,τι αυτή της αιτιολογικής σκέψη 29 του προσωρινού κανονισμού.

47 Όσο για την εκ μέρους των προσφευγουσών αμφισβήτηση της μεθόδου συγκρίσεως των αποτελεσμάτων που έχουν συναχθεί από την πρώτη συμμετρική μέθοδο και την ασύμμετρη μέθοδο, το Συμβούλιο απαντά ότι η αμφισβήτηση αυτή θίγει την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στα κοινοτικά όργανα στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού. Εξάλλου, τα κοινοτικά όργανα, όταν κινούνται στο περιθώριο εκτιμήσεως που τους αναγνωρίζεται, δεν υποχρεούνται να εξηγούν λεπτομερώς και εκ των προτέρων τα κριτήρια που σκοπεύουν να εφαρμόσουν σε κάθε περίπτωση. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν καμιά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

48 Όσον αφορά, τέλος, τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών ότι το Συμβούλιο δεν εξήγησε επαρκώς, λόγω του ότι δεν έλαβε δεόντως υπόψη την εξέλιξη των τιμών παγκοσμίως, για ποιο λόγο οι συμμετρικές μέθοδοι δεν επέτρεπαν να ληφθεί υπόψη η προκύπτουσα από τη διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τις περιόδους κατάσταση, το εν λόγω κοινοτικό όργανο απαντά ότι η επιβαλλόμενη από το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και από το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ ειδική εξήγηση, προκειμένου περί της δεύτερης προϋποθέσεως εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, αφορά το ζήτημα εάν οι συμμετρικές μέθοδοι επιτρέπουν να αντικατοπτριστεί η πραγματική έκταση του ντάμπινγκ. Πάντως, το Συμβούλιο, αντίθετα προς την κατάσταση που είχε αποτελέσει την αιτία της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση *Petrotub*, παρέσχε, προκειμένου περί των συμμετρικών μεθόδων, τέτοια εξήγηση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

49 Από το κείμενο του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων προσφυγή στη συμμετρική μέθοδο για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ προϋποθέτει ότι πληρούνται δύο προϋποθέσεις. Αφενός, η διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής πρέπει να διαφέρουν αισθητά μεταξύ των διαφόρων αγοραστών, περιοχών ή χρονικών περιόδων. Εξάλλου, οι συμμετρικές μέθοδοι δεν πρέπει να επιτρέπουν να αντικατοπτρίζεται η πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ.

- 50 Όσον αφορά, πρώτον, την προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής, πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα εάν, όπως διατείνονται, κατ' ουσίαν οι προσφεύγουσες, το Συμβούλιο διαπίστωσε την ύπαρξη τέτοιας διαφοράς κατά παράβαση του βασικού κανονισμού.
- 51 Η αιτιολογία του προσβαλλομένου κανονισμού σχετικά με αυτήν την πρώτη προϋπόθεση περιγράφεται ως εξής στην αιτιολογική σκέψη 30 του εν λόγω κανονισμού:

«Για να χρησιμοποιηθεί η σύγκριση του σταθμισμένου μέσου όρου της κανονικής αξίας με τις τιμές όλων των μεμονωμένων εξαγωγών, σε αντίθεση με τη σύγκριση του σταθμισμένου μέσου όρου της κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών εξαγωγής, θα πρέπει να έχει συναχθεί το πόρισμα ότι οι τιμές εξαγωγής διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των διαφόρων αγοραστών, περιοχών ή χρονικών περιόδων και ότι η χρησιμοποίηση των άλλων μεθόδων σύγκρισης, που περιγράφονται στο άρθρο 2 παράγραφος 11 του βασικού κανονισμού, δεν θα αντανακλούσε ολόκληρη την έκταση του ντάμπινγκ. Όσον αφορά το πρώτο αίτημα, διαπιστώθηκε ότι οι τιμές εξαγωγής ήταν σημαντικά χαμηλότερες κατά το δεύτερο ήμισυ της περιόδου έρευνας σε σύγκριση με το πρώτο ήμισυ, και αυτό το πόρισμα δεν αμφισβητήθηκε από τους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς. Εντούτοις, αμφισβήτησαν το κατά πόσον η διαφορά των τιμών αποτελεί πρότυπο, και ισχυρίστηκαν ότι η εν λόγω διαφορά ήταν αποτέλεσμα της παγκόσμιας μείωσης των τιμών, συμπεριλαμβανομένων των κανονικών αξιών. Θεωρήθηκε ότι η πτώση των τιμών εξαγωγής αποτελεί πρότυπο για δύο λόγους: πρώτον, διότι η πτώση εξακολούθησε κατά τη διάρκεια όλου του δεύτερου ημίσεος της περιόδου έρευνας και, δεύτερον, λόγω της έκτασής της, που διαπιστώθηκε ότι ήταν πολύ σημαντική και σε μερικές περιπτώσεις έφθανε το 50%. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι οι διαφορές των τιμών εξαγωγής οφείλονταν στις παγκόσμιες τάσεις των τιμών, συμπεριλαμβανομένων των κανονικών αξιών, αυτό θεωρήθηκε άσχετο διότι η ανάλυση πρέπει να έχει ως αντικείμενο τις τιμές εξαγωγής της Κοινότητας. Σημειώνεται επίσης ότι το άρθρο 2 παράγραφος 11 του βασικού κανονισμού, απαιτεί παρουσίαση της διαμόρφωσης των τιμών εξαγωγής και όχι αιτιολόγησή της.»

- 52 Προκειμένου περί της ουσιώδους αιτίας των προσφευγουσών, που αντλείται από το γεγονός ότι το Συμβούλιο παρανόμως έλαβε υπόψη την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τις περιόδους χωρίς να έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη εκ μέρους τους προθέσεως συγκαλύψεως των πρακτικών ντάμπινγκ, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

- 53 Πρώτα απ' όλα, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η αναφορά των προσφευγουσών στο σημείο 32 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα Jacobs, στο πλαίσιο της αποφάσεως Petrotub, ανωτέρω σκέψη 35, είναι αδικαιολόγητη. Πράγματι, το σημείο αυτό αναφέρεται μόνο στα επιχειρήματα της εταιρίας Petrotub. Εξάλλου, στην εκτίμησή του, όπως εκτίθεται στα σημεία 58 επ. των προτάσεών του, ο γενικός εισαγγελέας δεν υποστηρίζει ότι για τη διαπίστωση της υπάρξεως διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τους αγοραστές, τις περιοχές ή τις χρονικές περιόδους απαιτείται πρόθεση του εξαγωγέα να συγκαλύψει το ντάμπινγκ.
- 54 Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι σκοπός της ασύμμετρης μεθόδου είναι να ληφθεί υπόψη η πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, δεδομένου ότι διαπιστώθηκε διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής, ασχέτως της αιτίας της, οι δύο λοιπές μέθοδοι δεν αρκούν εν προκειμένω. Το ζήτημα της υπάρξεως διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τους αγοραστές, τις περιοχές ή τις χρονικές περιόδους αποτελεί ένα καθαρώς αντικειμενικό ζήτημα και μικρή σημασία έχει, όπως είναι επόμενο, αν αιτία αυτής της καταστάσεως αποτελεί η ύπαρξη ή μη δολίας προθέσεως. Το να απαιτείται η απόδειξη προθέσεως, αυτό καταλήγει στο να παρεμποδίζεται η προσφυγή στην ασύμμετρη μέθοδο στις συγκεκριμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες η μέθοδος αυτή είναι, παρ' όλα αυτά, η μόνη βάσει της οποίας μπορεί να υπολογιστεί η πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ και, ως εκ τούτου, να παρεμποδιστεί, μέσω του ορισμού προϋποθέσεως μη προβλεπομένης από το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, η ορθή λειτουργία της διατάξεως αυτής.
- 55 Οι θεωρήσεις αυτές ουδόλως κλονίζουν το γεγονός ότι το ντάμπινγκ μπορεί να είναι μια ηθελημένη πράξη δυνάμενη να αποτελέσει το αντικείμενο προσπαθειών συγκαλύψεως, και, επομένως, ότι η διαπιστωθείσα διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής μπορεί να προκύπτει από χειρισμούς των εξαγωγέων. Εξίσου αληθές είναι ότι από πουθενά δεν καταφαίνεται, το αντίθετο μάλιστα συμβαίνει, ότι η ασύμμετρη μέθοδος προβλέφθηκε μόνον για την καταπολέμηση των περιπτώσεων ηθελημένης συγκαλύψεως του ντάμπινγκ. Όπως επισημαίνει το Συμβούλιο, η προσφυγή στην ασύμμετρη μέθοδο δεν εξαρτάται από την εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων διαπίστωση προθέσεως συγκαλύψεως του ντάμπινγκ, αλλά μόνο από τη διαπίστωση ότι η χρήση των συμμετρικών μεθόδων θα είχε ως αποτέλεσμα την τεχνική «συγκάλυψη» ή ακόμη το «καμουφλάρισμα» (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1809, σκέψη 23, και 258/84, Nirpon Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1923, σκέψη 25), δηλαδή η πραγματική έκταση ντάμπινγκ δεν επιτρέπει την ορθή εκτίμησή.

- 56 Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει επιβεβαιώσει, στο πλαίσιο υποθέσεως όπου ένας εξαγωγέας προσήπτε στο Συμβούλιο ότι είχε εφαρμόσει την ασύμμετρη μέθοδο χωρίς να έχει διαπιστώσει την ύπαρξη δολίας εκ μέρους του προθέσεως. Το Δικαστήριο απάντησε ότι «το επιχείρημα [...] ότι η εφαρμογή της μεθόδου της καθεμιάς συναλλαγής χωριστά δικαιολογείται μόνον όταν ο εξαγωγέας κατέστη ένοχος χειρισμών που αποσκοπούν στη συγκάλυψη του ντάμπινγκ δεν μπορεί να γίνει δεκτό», εφόσον «παρ' όλον ότι η εν λόγω μέθοδος είναι κατάλληλη να αντιμετωπίσει τέτοιους χειρισμούς, η υιοθέτησή της ουδόλως, ωστόσο, περιορίζεται στις μόνες περιπτώσεις όπου τα θεσμικά όργανα έχουν διαπιστώσει τέτοιες συμπεριφορές» (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-178/87, Minolta Camera κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1577, σκέψη 42· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Mischo στο πλαίσιο της αποφάσεως Minolta Camera κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1603, σημεία 53 έως 55).
- 57 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τους αγοραστές, τις περιοχές ή τις χρονικές περιόδους, πρώτη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, ουδόλως εξαρτάται από τη διαπίστωση προθέσεως εκ μέρους των εξαγωγέων για συγκάλυψη του ντάμπινγκ.
- 58 Εξάλλου, η θεώρηση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι η έννοια της προθέσεως είναι γενικώς ανύπαρκτη στη νομοθεσία περί αντιντάμπινγκ. Πράγματι, ουδόλως απαιτείται, στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού, να αποδείξουν τα κοινοτικά όργανα πρόθεση προκειμένου να διαπιστώσουν την ύπαρξη ντάμπινγκ ή ζημίας.
- 59 Συναφώς, και γενικότερα, πρέπει να υπομνηστεί ότι η διαπίστωση ντάμπινγκ, πρώτο στάδιο στην εξέταση του ζητήματος αν πρέπει να επιβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ, στηρίζεται σε μια καθαρώς αντικειμενική σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής. Η σύγκριση αυτή, που γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού, στηρίζεται στην εξέταση των λογιστικών και οικονομικών στοιχείων των οικείων επιχειρήσεων και ουδόλως συνεπάγεται την αναζήτηση των αιτιών του επιπέδου των τιμών στην εγχώρια αγορά και αυτού των τιμών εξαγωγής. Όπως υπογραμμίζει το Συμβούλιο, οι λόγοι για τους οποίους ένας εξαγωγέας ωθήθηκε στο να πραγματοποιήσει πωλήσεις στην

εγχώρια αγορά σε τιμές χαμηλότερες του κόστους παραγωγής ή να πωλήσει προς την Κοινότητα σε τιμές χαμηλότερες της κανονικής αξίας, είναι αδιάφοροι όσον αφορά τον υπολογισμό του ντάμπινγκ. Επομένως, ένας εξαγωγέας δεν μπορεί να ισχυριστεί, όπως υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, οι προσφεύγουσες, ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι πράγματι ισχύσασες τιμές στην εγχώρια αγορά και όχι μια κατασκευασμένη κανονική αξία, και τούτο για τον λόγο ότι η ασκηθείσα από τους ανταγωνιστές πίεση στις τιμές ανάγκασε αυτόν τον εξαγωγέα να προβεί σε πωλήσεις στην εγχώρια αγορά κάτω του κόστους παραγωγής του. Ούτε άλλωστε μπορεί να αμφισβητηθεί η ύπαρξη ντάμπινγκ για τον λόγο ότι το επίπεδο των τιμών της Κοινότητας τον ανάγκασε να προβεί σε εξαγωγές κάτω της κανονικής αξίας (βλ., κατά την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 1997, T-159/94 και T-160/94, Ajinomoto και The NutraSweet Company κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2461, σκέψεις 126 έως 129).

- 60 Στη συνέχεια, ορθώς το Συμβούλιο, στην αιτιολογική σκέψη 30 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αφού επισήμανε, πράγμα που οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν, ότι οι τιμές εξαγωγές ήσαν αισθητώς χαμηλότερες κατά τη διάρκεια του δευτέρου ημίσεος της περιόδου έρευνας απ' ό,τι κατά το πρώτο ήμισυ της ίδιας περιόδου, κατέληξε στο συμπέρασμα σχετικά με την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τις περιόδους, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και απέρριψε τις σχετικές αντιρρήσεις των προσφευγουσών που αντλούνταν, κατ' ουσίαν, από το ότι αυτή η μείωση είχε προκληθεί από την πτώση των τιμών στην παγκόσμια αγορά και όχι από δική τους πρόθεση.
- 61 Για τους ίδιους λόγους, κακώς οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι διευκρινίσεις που δόθηκαν με τον προσβαλλόμενο κανονισμό ήσαν ανεπαρκείς για τον λόγο ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε δεόντως υπόψη την εξέλιξη των τιμών στην παγκόσμια αγορά.
- 62 Προκειμένου περί των επιχειρημάτων των προσφευγουσών σχετικά με τον προβαλλόμενο σημαντικό αριθμό εξαγωγών που πραγματοποιήθηκαν με ντάμπινγκ κατά τη διάρκεια του πρώτου ημίσεος της περιόδου έρευνας και την κυκλοειδή φύση της εξελίξεως των τιμών των CD-R, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν. Πράγματι, το πρώτο από τα επιχειρήματα αυτά, που προβλήθηκε αποκλειστικώς και μόνο στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως και που, κατά τα λοιπά, είναι αστήρικτο, ουδόλως θέτει υπό αμφισβήτηση τη διαπίστωση του

Συμβουλίου, στην αιτιολογική σκέψη 30 του προσβαλλομένου κανονισμού, διαπίστωση μη αμφισβητηθείσα, περί υπάρξεως πτώσεως των τιμών εξαγωγής προς την Κοινότητα μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου ημίσεος της περιόδου έρευνας, διαπίστωση στην οποία το εν λόγω όργανο στηρίχθηκε προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα σχετικά με την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τις περιόδους. Όσο για το δεύτερο επιχείρημα, που προβλήθηκε στο στάδιο της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, και αυτό στερείται βάσεως και έρχεται, εν πάση περιπτώσει, σε αντίφαση με το γεγονός ότι οι τιμές εξαγωγής δεν γνώρισαν κυκλοειδείς διακυμάνσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας αλλά απλώς σημείωσαν πτώση κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

- 63 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, τέλος, ότι ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι αυτές απλώς υπέστησαν τη διακύμανση των τιμών στην παγκόσμια αγορά και, επομένως, δεν είναι υπεύθυνες για το επίπεδο των τιμών τους εξαγωγής προς την Κοινότητα, ο εν λόγω ισχυρισμός διαψεύδεται, εν πάση περιπτώσει, από το γεγονός, που επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 64 του προσβαλλομένου κανονισμού και δεν έχει σοβαρώς αμφισβητηθεί στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, ότι η υπερβολική παραγωγική ικανότητα στην παγκόσμια αγορά προκλήθηκε, τουλάχιστον εν μέρει, από τις ενέργειες των ίδιων των προσφευγουσών, δεδομένου ότι οι ενέργειες αυτές συνίσταντο στη μαζική αύξηση των παραγωγικών ικανοτήτων τους ενώ οι προοπτικές σχετικά με τις τιμές στην αγορά ήσαν δυσμενείς.
- 64 Ενόψει των ανωτέρω θεωρήσεων, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση των προσφευγουσών που αντλείται από την παράβαση, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, της πρώτης προϋποθέσεως εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, σχετικά με την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού.
- 65 Πρέπει, δεύτερον, να εξεταστεί η δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, που έχει σχέση με την αδυναμία των συμμετρικών μεθόδων να υπολογίσουν την πραγματική έκταση του ντάμπινγκ.
- 66 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, με την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 35 απόφαση Petrotub (σκέψεις 58 και 60), το Δικαστήριο, αφού διαπίστωσε ότι το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού δεν επεσήμανε ρητώς την υποχρέωση των κοινοτικών οργάνων να παρέχουν, σε περίπτωση προσφυγής στην

ασύμμετρη μέθοδο, εξήγηση σχετικά με τη δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής της μεθόδου αυτής, έκρινε, παρ' όλα αυτά, ότι «ένας κανονισμός του Συμβουλίου που επιβάλλει οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ κατόπιν εφαρμογής, για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, της ασύμμετρης μεθόδου πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο της αιτιολογίας που απαιτεί το άρθρο [253 ΕΚ], την ειδική εξήγηση για την οποία κάνει λόγο το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994».

67 Συναφώς, το Συμβούλιο, στις αιτιολογικές σκέψεις 29 και 31 του προσβαλλόμενου κανονισμού, παρέχει την ακόλουθη αιτιολόγηση.

68 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τη δεύτερη συμμετρική μέθοδο, το Συμβούλιο παρατήρησε «ότι η Κοινότητα δεν χρησιμοποιεί την εν λόγω μέθοδο, διότι θεωρεί δύσκολα πραγματοποιήσιμη και αυθαίρετη τη διαδικασία επιλογής μεμονωμένων συναλλαγών με σκοπό τη σύγκριση [συναλλαγή με συναλλαγή], τουλάχιστον σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη, όπου πραγματοποιήθηκαν χιλιάδες εξαγωγικές και εγχώριες συναλλαγές». Το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «η [δεύτερη συμμετρική μέθοδος] δεν μπορεί να αποτελέσει ικανοποιητική εναλλακτική μέθοδο σύγκρισης» (αιτιολογική σκέψη 29 του προσβαλλόμενου κανονισμού).

69 Προκειμένου, στη συνέχεια, για την πρώτη συμμετρική μέθοδο, το Συμβούλιο δήλωσε ότι «η εφαρμογή της [ασύμμετρης] μεθόδου είχε ως αποτέλεσμα σημαντικά υψηλότερο περιθώριο από ό,τι η σύγκριση του σταθμισμένου μέσου όρου της κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών εξαγωγής που δεν λαμβάνει υπόψη την επίπτωση της σημαντικής πτώσης των τιμών εξαγωγής στην Κοινότητα κατά το δεύτερο ήμισυ της περιόδου έρευνας». Κατά συνέπεια, συνέχισε το Συμβούλιο, αν δεν «είχε χρησιμοποιηθεί σύγκριση του σταθμικού μέσου όρου της κανονικής αξίας με τις τιμές όλων των μεμονωμένων εξαγωγών, το σημαντικά υψηλότερο ή επιλεκτικό ντάμπινγκ που σημειώθηκε κατά το δεύτερο ήμισυ της περιόδου έρευνας θα είχε αδικαιολόγητα καμουφλαριστεί λόγω της χρησιμοποίησης της σύγκρισης του σταθμικού μέσου όρου της κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών εξαγωγής». Ομοίως, προσέθεσε το Συμβούλιο, «ήταν επίσης σκόπιμο να εκφρασθεί κατά τον υπολογισμό του ντάμπινγκ, με σύγκριση του

σταθμισμένου μέσου όρου της κανονικής αξίας με τις τιμές όλων των μεμονωμένων εξαγωγών, το γεγονός ότι οι τιμές εξαγωγής κατά το δεύτερο ήμισυ της περιόδου έρευνας ήταν χαμηλότερες από το κόστος παραγωγής και, συνεπώς, αποτελούσαν μια πολύ επιθετική μορφή ντάμπινγκ» (αιτιολογική σκέψη 31 του προσβαλλομένου κανονισμού).

- 70 Ύστερα από την υπόμνηση αυτών των σχετικών με τη δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου λόγων, το Πρωτοδικείο παρατηρεί, όπως ακριβώς και το Συμβούλιο, ότι στον πρώτο λόγο ακυρώσεως της προσφυγής δεν μνημονεύει αυτή η δεύτερη προϋπόθεση παρά μόνον ακροθιγώς και ιδίως, και, επιπλέον, αποκλειστικώς και μόνο σε σχέση με την περιεχόμενη στον προσωρινό κανονισμό αιτιολογία.
- 71 Έτσι, στο σημείο 25, στοιχείο ii του δικογράφου της προσφυγής, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την εκτίμηση της Επιτροπής, που έχει γίνει στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού, σύμφωνα με την οποία η πρώτη συμμετρική μέθοδος δεν επέτρεπε να αντικατοπτριστεί η πραγματική έκταση του ντάμπινγκ. Στην αλληλουχία αυτή, οι προσφεύγουσες ουδόλως μνημονεύουν τη δεύτερη συμμετρική μέθοδο.
- 72 Στη συνέχεια της αναπτύξεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως, στα σημεία 29 έως 33 του δικογράφου της προσφυγής, που αφορά την αμφισβήτηση των θεσπισθέντων από το Συμβούλιο οριστικών μέτρων, οι προσφεύγουσες δεν επανέρχονται στη δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, και τούτο παρά το γεγονός ότι η περιλαμβανόμενη στις αιτιολογικές σκέψεις 29 και 31 του προσβαλλόμενου κανονισμού αιτιολογία, που προβάλλεται ύστερα από τις επικρίσεις των προσφευγουσών στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού, είναι και νέα (βλ. την αιτιολογική σκέψη 29 του προσβαλλόμενου κανονισμού) και πλέον εμπειριστατωμένη (βλ. αιτιολογική σκέψη 31 του ίδιου κανονισμού) απ' ό,τι η περιλαμβανόμενη στην αιτιολογική σκέψη 29 του προσωρινού κανονισμού αιτιολογία. Οι προσφεύγουσες επικεντρώνουν την αμφισβήτησή τους αποκλειστικά στην πρώτη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου σχετικά με την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τους αγοραστές, τις περιοχές ή τις χρονικές περιόδους.

- 73 Με άλλα λόγια, και υπό την επιφύλαξη των εκτιθεμένων στις κατωτέρω σκέψεις 76 επ. αμφισβητήσεων, ο πρώτος λόγος που προβάλλουν οι προσφεύγουσες, στο δικόγραφο της προσφυγής τους, δεν συνιστά, κατ' ουσίαν, αμφισβήτηση της νομιμότητας της αιτιολογίας του προσβαλλομένου κανονισμού, προκειμένου περί της δευτέρας προϋποθέσεως εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι αυτή η αμφισβήτηση δεν περιλαμβάνεται στο τμήμα του δικογράφου της προσφυγής που αναφέρεται στο δεύτερο λόγο ακυρώσεως ο οποίος αφορά τη νομιμότητα της εκμηδενίσεως στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγουσες επιβεβαίωσαν, κατ' ουσίαν, στο Πρωτοδικείο την ανυπαρξία στο δικόγραφο της προσφυγής τους μιας τέτοιας αμφισβήτησης.
- 74 Μόνο κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως οι προσφεύγουσες αμφισβητούν, για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, τον νόμιμο χαρακτήρα της αιτιολογίας του προσβαλλομένου κανονισμού προκειμένου περί της δεύτερης προϋποθέσεως εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου.
- 75 Όμως, τέτοιες αιτιάσεις, σχετικές με το ότι η δεύτερη συμμετρική μέθοδος αποτελεί, έστω και ενόψει χιλιάδων συναλλαγών, εφαρμογή χάριν ευκολίας, δεν στηρίζονται σε νέα στοιχεία που αποκαλύφθηκαν κατά τη διάρκεια της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας ούτε αποτελούν την εκτενέστερη περιγραφή προγενέστερης αιτιάσεως προβληθείσας με το δικόγραφο της προσφυγής, ή αιτιάσεως, έχουσας στενή σχέση με αυτήν. Οι αιτιάσεις αυτές, που αποτελούν, όπως είναι επόμενο, νέες αιτιάσεις, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας (βλ., κατά την έννοια αυτή, τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 2002, T-231/99, Joynson κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2085, σκέψεις 156 έως 158, και της 28ης Νοεμβρίου 2002, T-40/01, Scan Office Design κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-5043, σκέψη 96).
- 76 Όμως, όπως έχει εκτεθεί στην ανωτέρω σκέψη 73, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι ορισμένες αμφισβητήσεις σχετικές με τη νομιμότητα της αιτιολογίας του προσβαλλομένου κανονισμού, προκειμένου περί της δεύτερης προϋποθέσεως εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, πρέπει να εξεταστούν ως προς την ουσία τους.

- 77 Έτσι, η εκτιθέμενη στο σημείο 25, στοιχείο ii, του δικογράφου της προσφυγής αιτίαση, κατά την οποία, κατ' ουσίαν, η επίτευξη, με την ασύμμετρη μέθοδο, μεγαλύτερου περιθωρίου ντάμπινγκ απ' ό,τι με την πρώτη συμμετρική μέθοδο δεν σημαίνει ότι η ασύμμετρη μέθοδος αντικατοπτρίζει καλύτερα την πραγματική έκταση των ντάμπινγκ, δεν στερείται οποιασδήποτε σημασίας από πλευράς του προσβαλλομένου κανονισμού. Πράγματι, έστω και αν αυτή η αιτίαση δεν διατυπώθηκε, στο δικόγραφο της προσφυγής, παρά μόνο σε σχέση με τον προσωρινό κανονισμό, ο δε προσβαλλόμενος κανονισμός περιλαμβάνει, στην αιτιολογική σκέψη του 31, προκειμένου περί της δευτέρας προϋποθέσεως εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, πλέον εμπειριστατωμένη αιτιολογία απ' ό,τι ο προσωρινός κανονισμός, εξίσου ακριβές είναι ότι, σ' αυτή την αιτιολογική σκέψη 31, το Συμβούλιο συνέχισε να αναφέρεται, ιδίως, στη διαπιστωθείσα διαφορά μεταξύ του περιθωρίου ντάμπινγκ που υπολογίζεται σύμφωνα με την ασύμμετρη μέθοδο και αυτού που υπολογίζεται βάσει της πρώτης συμμετρικής μεθόδου. Εξ αυτού έπεται ότι αυτή η προβληθείσα από τις προσφεύγουσες κατά της αιτιολογίας του προσωρινού κανονισμού αιτίαση ισχύει εξίσου και κατά του οριστικού κανονισμού.
- 78 Επιπλέον, πρέπει να θεωρηθούν ως παραδεκτά και ορισμένα επιχειρήματα που προβλήθησαν μόνο με το υπόμνημα απαντήσεως, εφόσον αυτά σχετίζονται στενώς με την προμνημονευθείσα αιτίαση της οποίας αποτελούν και περαιτέρω ανάπτυξη.
- 79 Αυτά τα συμπληρωματικά επιχειρήματα συνίστανται στην εκ μέρους των προσφευγουσών επίκριση ορισμένων εκτεθεισών στο υπόμνημα αντικρούσεως θέσεων του Συμβουλίου, σύμφωνα με τις οποίες η διαφορά των δύο ποσοστιαίων μονάδων που χωρίζει τα περιθώρια ντάμπινγκ ανάλογα με το αν αυτά προκύπτουν από την πρώτη συμμετρική μέθοδο ή από την ασύμμετρη μέθοδο θεωρείται αισθητή όταν αυτά τα περιθώρια είναι του 4 % και του 6 %, ενώ κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει όταν αυτά τα περιθώρια είναι του 52 % και του 54 %. Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, αυτή η μέθοδος συγκρίσεως των αποτελεσμάτων που προκύπτουν από την πρώτη συμμετρική μέθοδο και από την ασύμμετρη μέθοδο δεν συνάγεται από τον βασικό κανονισμό και έπρεπε να έχει σαφώς διευκρινιστεί εκ των προτέρων από τα κοινοτικά όργανα.

- 80 Επιβάλλεται, κατ' αρχάς, να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, στον τομέα των μέτρων προστασίας του εμπορίου, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της περιπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζονται (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουλίου 1998, T-118/96, Thai Bicycle Industry κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2991, σκέψη 32· της 4ης Ιουλίου 2002, T-340/99, Arne Mathisen κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-2905, σκέψη 53, και της 28ης Οκτωβρίου 2004, T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2004, σ. II-3663, σκέψη 48· βλ. επίσης, κατά την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 55 απόφαση NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 19, καθώς και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-97/95, Sinochem κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-85, σκέψη 51).
- 81 Εξ αυτού έπεται ότι ο εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή έλεγχος των εκτιμήσεων των οργάνων πρέπει να περιορίζεται στη διαπίστωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, της ουσιαστικής ακρίβειας των γεγονότων που έχουν ληφθεί υπόψη για να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, της ανυπαρξίας πρόδηλης πλάνης στην εκτίμηση των γεγονότων αυτών ή της ανυπαρξίας καταχρήσεως εξουσίας (προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 55 απόφαση του Δικαστηρίου NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 19, καθώς και απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1991, C-16/90, Nölle, Συλλογή 1991, σ. I-5163, σκέψη 12· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 67, προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 80 απόφαση Thai Bicycle Industry κατά Συμβουλίου, σκέψη 33, προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 80 απόφαση Arne Mathisen κατά Συμβουλίου, σκέψη 54, και προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 80 απόφαση Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, σκέψη 49).
- 82 Όμως, η εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και, ιδίως, της δεύτερης προϋποθέσεως εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, που έχει σχέση με την αδυναμία των συμμετρικών μεθόδων να λάβουν υπόψη την πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ, συνεπάγεται, εκ μέρους των οργάνων αυτών, περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις.

- 83 Εξάλλου, μολονότι η δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου δεν αφορά, βεβαίως, την εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ που καταλήγει στο υψηλότερο αποτέλεσμα αλλά αυτήν της μεθόδου που αντικατοπτρίζει την πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ, η ασύμμετρη μέθοδος, εφόσον εμπεριέχει την περιγραφόμενη στην κατωτέρω σκέψη 97 εκμηδένιση, έχει επίσης πάντα ως αποτέλεσμα, όταν ορισμένες πράξεις εξαγωγής έχουν πραγματοποιηθεί χωρίς ντάμπινγκ, περιθώριο ντάμπινγκ ανώτερο αυτού που προκύπτει από την πρώτη συμμετρική μέθοδο (βλ., κατά την έννοια αυτή, τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Jacobs στην προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 35 απόφαση Petrotub, σημεία 8 έως 15). Έτσι, η επίτευξη, σύμφωνα με την ασύμμετρη μέθοδο περιθωρίου ντάμπινγκ ανώτερου αυτού που προκύπτει από την πρώτη συμμετρική μέθοδο υποδηλώνει κατ' ανάγκη την ύπαρξη, παράλληλα με συναλλαγές πραγματοποιηθείσες σε τιμές ντάμπινγκ, συναλλαγών που έχουν γίνει χωρίς ντάμπινγκ. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η επίτευξη μεγαλύτερου περιθωρίου ντάμπινγκ σύμφωνα με την ασύμμετρη μέθοδο σε σχέση με αυτή που προκύπτει από την πρώτη συμμετρική μέθοδο δεν υστερείται σημασίας προκειμένου να προσδιοριστεί αν αυτή η τελευταία μέθοδος επιτρέπει να αντικατοπτρίζεται η πραγματική έκταση του εφαρμοσθέντος ντάμπινγκ.
- 84 Όμως, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, όπως έχει διευκρινιστεί από το τελικό έγγραφο ενημέρωσης, προκύπτει ότι, προκειμένου περί της Ritek, τα υπολογισθέντα σύμφωνα με τις δύο αυτές μεθόδους περιθώρια ντάμπινγκ διέφεραν κατά το διπλάσιο (7,16 % σύμφωνα με την πρώτη συμμετρική μέθοδο και 15,28 % σύμφωνα με την ασύμμετρη μέθοδο) και ότι, προκειμένου περί της Prodisc Technology, διέφεραν κοντά έξι ποσοστιαίες μονάδες (21,15 % σύμφωνα με την πρώτη συμμετρική μέθοδο και 26,98 % σύμφωνα με την ασύμμετρη μέθοδο). Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 31 του προσβαλλομένου κανονισμού προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι, λόγω της αισθητής τους πτώσης, οι τιμές εξαγωγής υπήρξαν, κατά τη διάρκεια του δευτέρου ημίσεος της περιόδου έρευνας, κατώτερες του κόστους παραγωγής του οικείου προϊόντος και απετέλεσαν, ως εκ τούτου, μια μορφή ιδιαίτερως αισθητού ντάμπινγκ.
- 85 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, στην αιτιολογική σκέψη 31 του προσβαλλομένου κανονισμού, θεωρώντας ότι η προσφυγή στην πρώτη συμμετρική μέθοδο είχε ως αποτέλεσμα το άτοπο καμουφλάρισμα του επισυμβάντος κατά τη διάρκεια του δευτέρου ημίσεος της περιόδου έρευνας αισθητά υψηλότερου ή επιλεκτικού ντάμπινγκ ή αποφασίζοντας να προτιμήσει αντί της μεθόδου αυτής την ασύμμετρη μέθοδο.

- 86 Προκειμένου περί του επιχειρήματος των προσφευγουσών κατά το οποίο η μέθοδος συγκρίσεως των περιθωρίων ντάμπινγκ που προκύπτουν από την πρώτη συμμετρική μέθοδο και από την ασύμμετρη μέθοδο που ακολουθείται από τα κοινοτικά όργανα και έχει διευκρινιστεί στο υπόμνημα αντικρούσεως ούτε περιγράφηκε ούτε δημοσιεύτηκε προηγουμένως, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Πράγματι, τα κοινοτικά όργανα, όταν κάνουν χρήση του περιθωρίου εκτιμήσεως που τους παρέχει ο βασικός κανονισμός δεν υποχρεούνται να εξηγούν λεπτομερώς και εκ των προτέρων τα κριτήρια που σκοπεύουν να εφαρμόσουν σε κάθε κατάσταση, ακόμα και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, υιοθετούν νέες επιλογές αρχής (βλ. την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 80 απόφαση Thai Bicycle Industry κατά Συμβουλίου, σκέψη 68, καθώς και την παρατιθέμενη σχετικώς νομολογία).
- 87 Κατά συνέπεια, οι αιτιάσεις των προσφευγουσών σχετικά με τη δεύτερη προϋπόθεση εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου πρέπει να απορριφθούν, αφενός ως απαράδεκτες και, αφετέρου, ως αβάσιμες.
- 88 Από το σύνολο των ανωτέρω θεωρήσεων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από την εφαρμογή της εκμηδένισεως κατά παράβαση του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 89 Με τον δεύτερο λόγο τους ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται, κατ' ουσίαν, ότι κακώς το Συμβούλιο χρησιμοποίησε, όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, την εκμηδένιση.

90 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι αυτός ο μηχανισμός έχει καταδικαστεί από το δευτεροβάθμιο όργανο επιλύσεως διαφορών της Παγκόσμιας Οργάνωσης Εμπορίου (ΠΟΕ) στην έκθεσή της της 1ης Μαρτίου 2001 (WT/DS141/AB/R) (στο εξής: έκθεση «σεντόνια και μαξιλαροθήκες»), που εκδόθηκε στην υπόθεση WTS/DS141 «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — δικαιώματα αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών βαμβακερών σεντονιών και μαξιλαροθηκών προελεύσεως Ινδίας» (στο εξής: υπόθεση «σεντόνια και μαξιλαροθήκες»).

91 Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, αυτή η καταδίκη δεν ισχύει μόνο στο ιδιαίτερο πλαίσιο της υποθέσεως «σεντόνια και μαξιλαροθήκες» (εφαρμογή της εκμηδενίσεως μεταξύ μοντέλων και στο πλαίσιο της πρώτης συμμετρικής μεθόδου), αλλά και στη συγκεκριμένη περίπτωση (εφαρμογή της εκμηδενίσεως στο επίπεδο κάθε επιμέρους σύγκρισης και στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου). Πράγματι, σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, ούτε το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 ούτε το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού καθιστούν δυνατή τη δικαιολόγηση της εφαρμογής της εκμηδενίσεως είτε η τιμή εξαγωγής θεωρηθεί ως μέσος σταθμικός όρος όλων των συγκρίσιμων συναλλαγών είτε θεωρηθεί κατά περίπτωση όσον αφορά κάθε συναλλαγή. Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες αλλοίωση των τιμών των επί μέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές συνιστά προσβολή της «αρχής της δίκαιης σύγκρισης» στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου, και τούτο κατά τρόπο ακόμα περισσότερο κατάφωρο απ' ό,τι στην υπόθεση «σεντόνια και μαξιλαροθήκες», όπου οι τιμές εξαγωγής των διαφόρων μοντέλων είχαν θεωρηθεί ως παρέχουσες σταθμισμένο μέσον όρο.

92 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η εκμηδένιση δεν αποτελεί τη μόνη τεχνική που επιτρέπει τη θεραπεία μιας καταστάσεως ντάμπινγκ με ειδικό στόχο. Πρότειναν στην Επιτροπή εναλλακτικές της ασύμμετρης μεθόδου λύσεις με εκμηδένιση, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το προβαλλόμενο ντάμπινγκ με ειδικό στόχο. Έτσι, οι προσφεύγουσες υπέδειξαν την προσφυγή σε συνδυασμένη εφαρμογή της πρώτης συμμετρικής μεθόδου και της δεύτερης συμμετρικής ή της ασύμμετρης μεθόδου με μια συμμετρική μέθοδο. Παρ' όλα αυτά, το Συμβούλιο αγνόησε αυτά τα επιχειρήματα.

- 93 Το Συμβούλιο απαντά ότι η έκθεση «σεντόνια και μαξιλαιοθήκες» ουδεμία ασκεί εν προκειμένω επιρροή, εφόσον αφορά τον μηχανισμό της εκμηδενίσεως μεταξύ μοντέλων, μηχανισμό που τα κοινοτικά όργανα εφάρμοζαν, κατά το παρελθόν, στο πλαίσιο της πρώτης συμμετρικής μεθόδου και χωρίς προηγούμενη διαπίστωση μιας διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής. Αυτή η έκθεση αφορά κατάσταση διαφορετική της επίμαχης εν προκειμένω, όπου η εκμηδένιση εφαρμόστηκε στο επίπεδο κάθε επιμέρους συγκρίσεως στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου, ενόψει μιας διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής.
- 94 Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η ασύμμετρη μέθοδος έχει νόημα, σε σχέση με την πρώτη συμμετρική μέθοδο, μόνο εάν εφαρμοστεί η εκμηδένιση. Πράγματι, χωρίς αυτόν τον μηχανισμό, αυτή η μέθοδος θα κατέληγε μαθηματικώς στο ίδιο αποτέλεσμα με αυτό της πρώτης συμμετρικής μεθόδου και δεν θα επέτρεπε να αποφεύγεται η συγκάλυψη από τις μη αποτελούσες το αντικείμενο ντάμπινγκ εξαγωγές των αποτελουσών εν προκειμένω τέτοιο αντικείμενο συναλλαγών.
- 95 Το εν λόγω κοινοτικό όργανο επισημαίνει ότι, αντίθετα προς ό,τι διατείνονται οι προσφεύγουσες, δεν μείωσε εν προκειμένω, κατά τις επιμέρους συγκρίσεις μεταξύ κάθε τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, την τιμή εξαγωγής στο επίπεδο της κανονικής αξίας όταν αυτή η τιμή υπερέβαινε την εν λόγω αξία. Αντιθέτως, σε σχέση ακριβώς με την πραγματική τιμή κάθε επιμέρους εξαγωγής έγινε η σύγκριση με τη μέση κανονική αξία. Μόνο το περιθώριο ντάμπινγκ που προέκυψε από αυτή τη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας είναι αυτό που ενδεχομένως, εκμηδενίστηκε, προκειμένου, ακριβώς, να αποφευχθεί ώστε αυτό το περιθώριο, όταν ήταν αρνητικό και, επομένως, αντιστοιχούσε σε εξαγωγή πραγματοποιηθείσα χωρίς ντάμπινγκ, να μην έχει ως αποτέλεσμα τη συγκάλυψη της πραγματικής εκτάσεως του εφαρμοσθέντος εξάλλου ντάμπινγκ. Στην περίπτωση αυτή δεν υφίσταται, σύμφωνα με το Συμβούλιο, τίποτε το αυθαίρετο ή το ανέντιμο.
- 96 Προκειμένου περί των προτάσεων των προσφευγουσών σχετικά με άλλες δυνατές μεθόδους, το Συμβούλιο δηλώνει ότι τις έλαβε υπόψη πλην όμως τις απέρριψε λόγω του μεγάλου αριθμού των σχετικών συναλλαγών. Εξάλλου, ο βασικός κανονισμός δεν προβλέπει τη δυνατότητα συνδυασμού δύο μεθόδων υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 97 Επιβάλλεται, προκαταρκτικώς, να περιγραφεί ο μηχανισμός της εκμηδένισως. Η εκμηδένιση είναι η πράξη με την οποία ένα περιθώριο ντάμπινγκ αρνητικού ποσού, ενδεικτικό πωλήσεως με αντικείμενο εξαγωγή πραγματοποιηθείσα σε τιμή υψηλότερη της κανονικής αξίας, εκμηδενίζεται με σκοπό να αποφευχθεί το συγκαλυπτικό αποτέλεσμα που θα είχε στο διαπιστωθέν εξάλλου θετικό ντάμπινγκ η λήψη υπόψη αυτού του αρνητικού περιθωρίου ντάμπινγκ. Όπως υπογραμμίζει ο γενικός εισαγγελέας Jacobs στις προτάσεις του στην προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 35 απόφαση *Petrotub* (σημείο 16) η εκμηδένιση, μολονότι δεν μνημονεύεται ούτε στον κώδικα αντντάμπινγκ του 1994 ούτε στον βασικό κανονισμό, χρησιμοποιείται συνήθως από τις πραγματοποιούσες εξαγωγές χώρες και τις τελωνειακές ενώσεις, μεταξύ των οποίων και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.
- 98 Προκειμένου περί της εκθέσεως «σεντόνια και μαξιλαροθήκες» και χωρίς καν να παρίσταται ανάγκη να λυθεί το πρόβλημα εάν ο κοινοτικός δικαστής δεσμεύεται από τις συστάσεις και τις αποφάσεις που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις του οργάνου διευθετήσεως διαφορών που έχει συσταθεί στο πλαίσιο της ΠΟΕ, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η θέση των προσφευγουσών, σύμφωνα με την οποία, η λύση που έχει επιλεγεί στην έκθεση ισχύει και όσον αφορά την εκμηδένιση που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου, είναι εσφαλμένη.
- 99 Στην έκθεση εκείνη, το δευτεροβάθμιο όργανο επιλύσεως διαφορών της ΠΟΕ στήριξε κατ' ουσίαν την καταδίκη του όσον αφορά την εκμηδένιση μεταξύ μοντέλων στο πλαίσιο της πρώτης συμμετρικής μεθόδου στο κείμενο του μέρους του άρθρου 2.4.2 του κώδικα αντντάμπινγκ του 1994 αναφορικά με αυτήν την πρώτη μέθοδο. Έτσι, στο σημείο 55 της εκθέσεως «σεντόνια και μαξιλαροθήκες», το εν λόγω δευτεροβάθμιο όργανο υπέμνησε ότι, «σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή, οι επιφορτισμένες με την έρευνα αρχές υποχρεούνται να συγκρίνουν τη μέση σταθμική κανονική αξία και τον σταθμικό μέσο όρο των τιμών όλων των συγκρίσιμων όσον αφορά εξαγωγές συναλλαγών» ενώ το ίδιο όργανο ρητώς επέμεινε επί του όρου «όλων». Ακριβώς λόγω της υπάρξεως αυτού του όρου, το εν λόγω όργανο έκρινε ότι η εκμηδένιση, η οποία, κατ' αυτό, δεν επέτρεπε να ληφθούν δεόντως υπόψη οι τιμές όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές, δεν μπορούσε να τύχει εφαρμογής στο πλαίσιο της πρώτης συμμετρικής μεθόδου.

100 Όμως, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, προκειμένου περί της ασύμμετρης μεθόδου, το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 ουδόλως προβλέπει σύγκριση της μέσης σταθμικής κανονικής αξίας με όλες τις επιμέρους εξαγωγές, αλλά προβλέπει ότι αυτή η κανονική αξία «είναι δυνατό να συγκριθεί με τις τιμές των επιμέρους εξαγωγικών πράξεων». Επομένως, η συλλογιστική του δευτεροβάθμιου οργάνου, που έγινε σχετικά με την πρώτη συμμετρική μέθοδο, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής επί της ασύμμετρης μεθόδου. Αντιθέτως, αυτή η συλλογιστική, που το εν λόγω όργανο στηρίξε με επιμονή στον όρο «όλες», υποδηλώνει μάλλον, a contrario, ότι, στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου, θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί από τις αρχές της χώρας εισαγωγής επιλογή των εξαγωγών που θα έπρεπε να συγκριθούν με την κανονική αξία.

101 Αυτό, εξάλλου, υποδεικνύει ο γενικός εισαγγελέας Jacobs στις προτάσεις του στην προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 35 απόφαση Petrotub (σημείο 11). Το ίδιο ακριβώς υποστηρίζει επίσης το Συμβούλιο στο υπόμνημά του αντικρούσεως, όταν υπογραμμίζει, κατ' ουσίαν, ότι, ενόψει του γράμματος του άρθρου 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, προκειμένου περί της ασύμμετρης μεθόδου, μπορούσαν να ληφθούν υπόψη από τα κοινοτικά όργανα δύο τρόποι ενεργείας στο πλαίσιο αυτής της μεθόδου: είτε μια επιλογή επιμέρους εξαγωγών για σύγκριση με τη σταθμισμένη μέση κανονική αξία και, επομένως, απόλυτος αποκλεισμός από αυτή τη σύγκριση, ορισμένων εξαγωγών (αυτών που πραγματοποιήθηκαν χωρίς ντάμπινγκ) είτε συνυπολογισμός όλων των εξαγωγών στο πλαίσιο αυτής της έγκρισης, μέσω όμως της εκμηδενίσεως των αρνητικών επιμέρους περιθωρίων ντάμπινγκ, προκειμένου, ακριβώς, να αποφευχθεί το να έχουν αυτά τα περιθώρια ως αποτέλεσμα το καμουφλάρισμα του πραγματοποιηθέντος, εξάλλου, ντάμπινγκ. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι ακριβώς αυτός ο δεύτερος τρόπος, λιγότερο αυστηρός για τους εξαγωγείς, είναι αυτός που επελέγη τελικώς από τα κοινοτικά όργανα κατά τη μεταφορά στο κοινοτικό δίκαιο του άρθρου 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994. Το εν λόγω κοινοτικό όργανο εξηγεί ότι προκειμένου ακριβώς να εκφραστεί αυτή η επιλογή, δηλαδή να αποφευχθεί ο αποκλεισμός ορισμένων εξαγωγών, το άρθρο 2, παράγραφος 11, δεύτερη περίοδος, του βασικού κανονισμού προβλέπει, προκειμένου περί της ασύμμετρης μεθόδου, ότι η σταθμισμένη μέση κανονική αξία «συγκρίνεται με τις τιμές όλων των επιμέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές».

- 102 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι αυτή η διευκρίνιση του Συμβουλίου είναι ορθή. Πράγματι, κατά τη μεταφορά στο κοινοτικό δίκαιο του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, η εκμηδένιση χρησιμοποιούνταν από τα κοινοτικά όργανα, και τούτο όχι μόνο στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου αλλά και όσον αφορά την πρώτη συμμετρική μέθοδο. Ως εκ τούτου, η προσθήκη του όρου «όλες» στο άρθρο 2, παράγραφος 11, δεύτερη περίοδος, του βασικού κανονισμού, πράγμα το οποίο ουδόλως, κατά τα λοιπά, επιβάλλεται από το κείμενο του άρθρου 2.4.2, δεύτερη περίοδος, του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, δεν μπορούσε να εκφράσει απόφαση των κοινοτικών οργάνων να μη χρησιμοποιούν πλέον την εκμηδένιση στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου. Αυτή η προσθήκη, όπως εξήγησε το Συμβούλιο στα γραπτά του υπομνήματα και επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν μπορούσε παρά να εκφράζει την επιλογή των κοινοτικών οργάνων να μην αποκλείσουν ορισμένους επιμέρους εξαγωγές από τη σύγκριση που γίνεται στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου.
- 103 Από τις προηγούμενες θεωρήσεις προκύπτει ότι ούτε το γράμμα του άρθρου 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, όπως έχει ερμηνευθεί υπό το φως της εκθέσεως «σεντόνια και μαξιλαροθήκες» ούτε αυτό του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού απαγορεύουν την προσφυγή στην εκμηδένιση στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου.
- 104 Επιπροσθέτως, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι το δευτεροβάθμιο όργανο επιλύσεως διαφορών της ΠΟΕ φρόντισε, συγκεκριμένα στα σημεία 46, 47 και 66 της εκθέσεως «σεντόνια και μαξιλαροθήκες», να διευκρινίσει ότι η εξέταση και η έκθεσή του αφορούν το ζήτημα εάν η μέθοδος εκμηδένισεως, «όπως εφαρμόστηκε από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες στο πλαίσιο της σχετικής στην παρούσα διαφορά έρευνας αντιντάμπινγκ» είναι συμβατή με το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994. Τούτο αποτελεί συμπληρωματική ένδειξη σχετικά με το ότι το εν λόγω όργανο της ΠΟΕ δεν ήθελε να επεκτείνει το περιεχόμενο της εκθέσεώς του πέραν της πρώτης συμμετρικής μεθόδου.
- 105 Τέλος, προκειμένου περί της αναφοράς του εν λόγω οργάνου της ΠΟΕ, στο τέλος του σημείου 55 της εκθέσεως «σεντόνια και μαξιλαροθήκες», στον μη δίκαιο χαρακτήρα μιας συγκρούσεως όπου δεν λαμβάνονται υπόψη όλες οι συγκρίσιμες συναλλαγές με αντικείμενο εξαγωγές, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι αυτή η αναφορά, παρά την εκ πρώτης όψεως γενικότητά της, δεν είναι δυνατό, ενόψει των προηγούμενων θεωρήσεων, να ερμηνευθεί ως καταδίκη της εκμηδένισεως σε κάθε περίπτωση.

- 106 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η έκθεση «σεντόνια και μαξιλαροθήκες» αφορά μόνο την εκμηδένιση μεταξύ μοντέλων στο πλαίσιο της πρώτης συμμετρικής μεθόδου και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως έχουσα ως αντικείμενο αυτόν τον μηχανισμό και όταν χρησιμοποιείται στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου.
- 107 Ως εκ τούτου, εάν πράγματι ήταν δυνατό, όπως έχει διαπιστώσει το δευτεροβάθμιο όργανο επιλύσεως διαφορών της ΠΟΕ, να αντίκειται προς το άρθρο 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 και να είναι μη δίκαιο να εφαρμοστεί η εκμηδένιση μεταξύ μοντέλων στο πλαίσιο της πρώτης συμμετρικής μεθόδου και, πολλώ μάλλον, ελλείψει διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής, δεν αντίκειται, αντιθέτως, ούτε προς αυτή τη διάταξη και προς το άρθρο 2, παράγραφος 11 του βασικού κανονισμού ούτε είναι μη δίκαιο, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού, να γίνει εκμηδένιση στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου, όταν συντρέχουν οι δύο προϋποθέσεις εφαρμογής της μεθόδου αυτής.
- 108 Εξ αυτού έπεται ότι κακώς οι προσφεύγουσες προβάλλουν την έκθεση «σεντόνια και μαξιλαροθήκες» και κάνουν αναφορά, στα έγγραφα υπομνήματά τους, στην εκμηδένιση μεταξύ μοντέλων, στο πλαίσιο της συμμετρικής μεθόδου, προκειμένου να επικρίνουν την εκ μέρους του Συμβουλίου εφαρμογή, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, της εκμηδενίσεως στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου.
- 109 Εν πάση περιπτώσει, και όπως το Συμβούλιο έχει επισημάνει στα γραπτά υπομνήματά του, προκύπτει μαθηματικώς ότι η εκμηδένιση είναι αναγκαία για να γίνει διάκριση, ως προς τα αποτελέσματά της, της ασύμμετρης μεθόδου από την πρώτη συμμετρική μέθοδο. Πράγματι, ελλείψει αυτής της εκμηδενίσεως, η ασύμμετρη μέθοδος καταλήγει πάντοτε στο ίδιο αποτέλεσμα με αυτό της πρώτης συμμετρικής μεθόδου (βλ., κατά την έννοια αυτή, τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Jacobs στην προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 35 απόφαση Petrotub, σημεία 8 έως 15).

- 110 Εξάλλου, αντίθετα προς ό,τι διατείνονται οι προσφεύγουσες, η εκμηδένιση στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου, όπως έχει εν προκειμένω εφαρμοστεί, δεν συνίστατο στην παραποίηση της τιμής των επιμέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές. Κάθε τέτοιου είδους συναλλαγή λήφθηκε υπόψη από το Συμβούλιο στο πραγματικό ποσό της στο πλαίσιο της συγκρίσεως με την κανονική αξία. Μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το προκύψαν από αυτήν την επιμέρους σύγκριση περιθώριο ντάμπινγκ αποδείχθηκε αρνητικό εκμηδενίστηκε το περιθώριο αυτό προκειμένου να αποφευχθεί η διαπιστωθείσα, εξάλλου, συγκάλυψη του ντάμπινγκ.
- 111 Προκειμένου, τέλος, περί του επιχειρήματος των προσφευγουσών ότι η εκμηδένιση δεν αποτελεί τον μόνο τρόπο συνυπολογισμού των καταστάσεων ντάμπινγκ με ειδικό στόχο και σύμφωνα με το οποίο αυτές προέτειναν στην Επιτροπή άλλες δυνατές λύσεις οι οποίες αγνοήθηκαν, συγκεκριμένα συνδυασμένη εφαρμογή των συμμετρικών μεθόδων ή της ασύμμετρης μεθόδου με συμμετρική μέθοδο, πρέπει να απορριφθεί.
- 112 Αφενός, με το επιχείρημα αυτό οι προσφεύγουσες κάνουν μνεία εναλλακτικών επιλογών που είχαν προτείνει στην Επιτροπή. Δεν ισχυρίζονται ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποφασίζοντας να εφαρμόσουν μάλλον τη συμμετρική μέθοδο παρά αυτές τις εναλλακτικές επιλογές.
- 113 Αφετέρου, η προοπτική μιας συνδυασμένης εφαρμογής των μνημονευομένων στο άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού μεθόδων δεν αντιστοιχεί, εν πάση περιπτώσει, στο θεσπισμένο με τη διάταξη αυτή σύστημα. Πράγματι, το άρθρο αυτό προβλέπει, όσον αφορά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, την εφαρμογή της μιας μεταξύ των τριών δυνατών μεθόδων, εκ των οποίων οι δύο —οι συμμετρικές μέθοδοι— αποτελούν τις συνήθεις μεθόδους και η μια —η ασύμμετρη μέθοδος— αποτελεί την κατ' εξαίρεση μέθοδο. Η προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής, ανάλογα με τις

χρονικές περιόδους, τους αγοραστές ή τις περιοχές, απλώς αποτελεί μια από τις προϋποθέσεις εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου. Επομένως, ο ορισμός αυτής της προϋποθέσεως ουδόλως έχει ως αντικείμενο να επιτρέπει στα όργανα να προβαίνουν στην κατάτμηση της περιόδου έρευνας ανάλογα με τις χρονικές περιόδους, τους αγοραστές ή τις περιοχές, προκειμένου για συνδυασμένη εφαρμογή, ανάλογα με αυτές τις περιόδους, αγοραστές ή περιοχές, της μιας με την άλλη μέθοδο υπολογισμού. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν, εν πάση περιπτώσει, να εφαρμόσουν κατά τρόπο συνδυασμένο τις μεθόδους υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ.

- 114 Κατά συνέπεια, πρέπει ο δεύτερος λόγος να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 115 Δεδομένου ότι οι δύο λόγοι ακυρώσεως απορρίφθηκαν, πρέπει η προσφυγή να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 116 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθησαν, πρέπει αυτές να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του Συμβουλίου.
- 117 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, τα κοινοτικά όργανα που παρεμβαίνουν στη διαφορά φέρουν τα δικά τους έξοδα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή άσκησε παρέμβαση υπέρ του Συμβουλίου πρέπει να φέρει αυτή, όπως είναι επόμενο, τα δικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την προσφυγή.**
- 2) **Οι Ritek Corp. και Prodisc Technology Inc. καταδικάζονται να φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και αυτά του Συμβουλίου.**
- 3) **Η Επιτροπή θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.**

Βηλαράς

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Οκτωβρίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

M. Βηλαράς